

**IMPORTANȚA
TRATATULUI DE LA 6
DECEMBRIE 1921 ÎN
ISTORIA IRLANDEI – UN
PAS CĂTRE DEMOCRAȚIE**

**Dicu Maria Camelia, asistent
Universitatea "Constantin Brâncuși"**

**THE IMPORTANCE OF THE
TREATY ON 6 DECEMBER
1921 IN IRISH HISTORY – A
STEP TOWARDS
DEMOCRACY**

**Dicu Maria Camelia
"Constantin Brancusi" University**

Abstract

La 6 decembrie 1921, pe Strada Downing numărul 10, în Londra are loc întâlnirea reprezentanților Irlandei și reprezentanți ai guvernului britanic în vederea semnării Articolelor Acordului unui Tratat prin care se conferea sudului Irlandei sau Statului Liber Irlandez, statutul de dominion cu drepturi egale printre statele Commonwealth-ului.

Perioada cuprinsă între 1914-1922 perioadă în care s-au petrecut următoarele evenimente: Primul Război Mondial, Revoluția de Paște din 1916, înființarea guvernului revoluționar, „Noi Înșine”, războiul de guerilă anglo-irlandez, Tratatul ce consfințează independența sudului Irlandei, chiar dacă soldat cu divizarea țării a fost precedată de o perioadă de liniște și pace care s-a dovedit a fi liniștea de dinaintea furtunii.

Contribuția Irlandei la Primul Război Mondial care a izbucnit în august 1914, veni din partea Grupării Politice Irlandeze Redmond și majoritatea irlandezilor au susținut războiul cu 150.000 de voluntari înrolați în armata britanică. Dar a existat și o minoritate semnificativă care s-a opus războiului și astfel 15.000 de voluntari irlandezi care erau împotriva războiului și a Marii Britanii s-au grupat avându-l în frunte pe Eoin MacNeill, un om învățat respectat ce făcea parte din Gaelic League.

Pentru Irish Republican Brotherhood,

Abstract

On 6 December 1921, in Downing Street, London representatives from the Irish Government and representatives from British Government signed the Articles of Agreement for a Treaty which conferred upon southern Ireland or the 'Irish Free State', the status of a dominion, with equal rights among the countries of the Commonwealth.

The tormented period 1914-1922 World War I, the Easter Rising in 1916, Sinn Féin-we ourselves, revolutionary government, the Anglo-Irish guerilla war, the Treaty granting independence but with partition and the Irish Civil War had been preceded by a period of tranquility, proved to be the calm before the storm.

On behalf of Ireland, the contribution to the World War I that broke out in August 1914, came from Redmond's Irish Party and most Irishmen supported the English war effort with 150,000 Irishmen voluntarily enlisting in the British army. But there was a significant minority that opposed the war and 15,000 anti-war and anti-British Irish Volunteers gathered under the command of Eoin MacNeill, a respected scholar and Gaelic Leaguer.

For IRB the war of Britain with Germany was an opportunity since they decided to mount an armed insurrection. The

războiul dintre Marea Britanie și Germania a creat o șansă pentru îndelung plănuita insurecție armată. Conducerea Frăției credea că din punct de vedere militar, insurecția nu avea nicio șansă, dar Patrick Pearse, un poet și om învățat din Gaelic League credea că naționalismul irlandez avea nevoie de un sacrificiu sângeros și de martiri din partea fiecărei generații.

Se creaseră astfel premisele pentru mișcarea revoluționară cunoscută în istoria irlandeză drept, Easter Rising, plănuită să se desfășoare la nivel național. Denumirea venea de la ziua când era plănuită să se petreacă și anume în duminica de Paște. A fost însă amânată din cauza unor ordine, apoi contramandarea lor, pentru luni 24 aprilie. Rebelii în număr de 1600 au pus stăpânire pe clădiri de interes public, printre ele fiind și Oficiul Poștal din Dublin, care a devenit cartierul general al revoluționarilor au proclamat Republica Irlandeză. La început britanicii s-au retras fiind luați prin surprindere, dar la puțin timp după aceea au cerut întăriri și au început să forțeze retragerea rebelilor. Luptele au durat 5 zile, timp în care britanicii au avut 500 de răniți și 112 morți. Rebelii s-au predat pe 29 aprilie. Represaliile au fost însă foarte dure, până la 10 mai 15 rebeli au fost executați, inclusiv Pearse, dar pe lângă aceștia un număr impresionant de oameni nevinovați care nu avut nimic de-a face cu Easter Rising au fost împușcați.

Cât despre opinia publică, la început cetățenii au fost împotriva insurecției, dar scriitorii de prim rang atât pentru Irlanda cât și pentru literatura universală, cum ar fi, George Bernard Shaw sau William Butler Yeats i-au convins că revoluționarii nu au fost niște trădători pentru mama-Anglia, ci prizonieri de război, într-un război cu Anglia ce durează de 750 de ani; sau Yeats, care în poezia sa *Easter 1916*, adresa întrebarea;

La urma urmei moartea nu a avut niciun rost?
Pentru ca Anglia să-și păstreze credința
Asupra a tot ce s-a făcut și spus.
Noi cunoaștem visul lor;
Destul să știm că au visat și au murit;

Ei doar aminteau faptul că Irlanda nu voia nimic de la Anglia, voia doar să fie lăsată în pace.

În octombrie 1918. Primul Război

IRB leadership thought their insurrection had no chance of success, speaking from the military point of view. But Patrick Pearse, a poet and a Gaelic scholar believed that a rebirth of the Irish nationalism required a blood sacrifice and martyrs from each generation.

This was the circumstance for the Easter Rising to take place and was intended to be nationwide for the Easter Sunday. It was postponed because of the confusion caused by orders and countermanding of orders for Monday, 24 April 1916. The rebels, 1600 of number seized some public buildings including the General Post Office in Dublin that became the headquarters, proclaimed the existence of an Irish Republic. At first the British fall back in surprise but soon afterwards they required reinforcements and began to force the rebels' submission. The fighting lasted 5 days after which the British suffered 500 casualties and 112 dead. The rebels surrendered on April 29. The reprisals were harsh, by 10 of May, 15 of the rebels were executed including Pearse, and a number of innocent civilians without having any connection with the Rising were shot.

Originally the citizens were against the Rising but Irish writers of an utmost importance for the British and worldwide literature like George Bernard Shaw, who persuaded the public opinion that the rebels were not traitors to mother England but prisoners of war in a 750-year on-going war with England or William Butler Yeats who in his poem *Easter 1916* wrote addressing again to the public:

Was it needless death after all?

For England may keep faith

For all that is done and said.

We know their dream; enough

To know they dreamed and are dead;

They only reminded that Ireland did not want anything from England but to be left alone.

In October 1918 the World War I ended and two months later elections for the British Parliament were held. The victory was on Sinn Fein part which did not have any role in the Easter rising as a whole, but some of its members were veterans of the rebellion.

In January 1919 the Sinn Fein candidates met in Dublin and following an

Mondial luă sfârșit, iar două luni mai târziu au avut loc alegeri pentru parlamentul britanic. Pentru locurile ce reveneau Irlandei, victoria a revenit partidului Sinn Fein, care nu avusese niciun rol în Easter Rising, dar unii membrii erau veterani ai revoluției.

În ianuarie 1919 candidații Sinn Fein s-au întâlnit la Dublin și urmând o agendă de lucru împrumutată de la revoluțiile americană și franceză au votat Declarația de Independență și au ratificat Republica. S-au declarat Dail Eireann (Adunarea Irlandeză) având putere exclusivă de a face legi ce se aplicau poporului irlandez, în timp ce subliniau faptul că Parlamentul Britanic nu avea nicio jurisdicție în Irlanda. Măsurile luate se refereau la părăsirea teritoriului irlandez de către britanici; au constituit tribunale irlandeze, au ales un guvern cu de Valera președinte, Griffith, vicepreședinte, iar Collins, Ministru de Finanțe și comandant al Armatei Republicane Irlandeze (IRA), numele dat noii miliții a guvernului, o grupare armată ce urma să fie chemată numai în cazuri de urgență.

În acest moment al istoriei irlandeze, din punct de vedere organizațional, rolul cel mai important a fost jucat de IRA, armata bine echipată, având 15.000 de membrii activi și 80.000 gata-pregătiți să intervină, cu conducători independenți, Cathal Brugha, Richard Mulcahey și Michael Collins. Din punctul de vedere al oamenilor, istoricește vorbind, cei mai importanți au fost de Valera și Collins.

Eamon de Valera era un profesor de matematică fără prea mare influență înainte de 1916, el a devenit celebru după Easter Rising, când fiind ultimul comandant care s-a predat a fost condamnat la moarte, ulterior sentința fiind anulată datorită cetățeniei sale americane.

Michael Collins, un om născut să fie conducător, având și ceea ce numim carismă, nu avea o educație formală, dar în toate organizațiile irlandeze el a deținut pozițiile cele mai importante.

După ce Adunarea Irlandeză a ținut prima ședință, un război de gherilă a izbucnit. Războiul este cunoscut în istoria irlandeză sub denumire de The Troubles (Problemele/ Necazurile). Părțile implicate erau IRA, miliția nou creatului guvern cu cei 15.000 de oameni disponibili, sub conducerea lui Michael Collins, omul-cheie al

agenda borrowed from the American and French revolutions passed a Declaration of Independence and ratified the Republic. They declared themselves Dail Eireann having exclusive powers to make laws binding on the Irish people whereas they declared that the British Parliament had no jurisdiction over Ireland. The measure taken referred to the fact that the British should leave immediately the Irish territory they established Irish courts, elected a government with de Valera as a president, Griffith as a Vice president and Collins was appointed Minister of Finance and commander of the Irish Republican Army (IRA), the name given to the new government's militia (a part of the organized armed forces of a country liable to call only in emergency, Webster Dictionary).

In this moment of Irish history, organizationally speaking, the most important part was played by the well armed IRA (15,000 active members and 80,000 standing by) having an independent leadership – Cathal Brugha, Richard Mulcahey and Michael Collins.

In point of individuals, historically speaking, the most important were de Valera and Collins. Eamon de Valera, a non-influential mathematics teacher before 1916, he gained celebrity after Easter Rising, when as the last commander to surrender he was sentenced to death, later commuted because of his American citizenship. Michael Collins, a natural and charismatic leader, had no formal education but in all the Irish organizations he held important positions.

After the Dail's session in 1919 the guerilla war broke out. The war was called *The Troubles*. Those involved were IRA, with approximately 15,000, the militia of the new government, fully supported by the citizens and whose key man was Michael Collins, a brilliant commander and on the other side the British forces known as Auxiliaries or Black and Tan. Both forces competed in atrocities, nonetheless Black and Tans drew public attention through their brutal and very public atrocities which their leaders though might prevent the population from supporting the rebels. Among these incidents, they started a series of fires in Cork and then fired automatic weapons into a

momentului, susținuți fiind de cetățenii irlandezi pe de-o parte, iar de parte cealaltă se aflau forțele britanice, în număr de 45.000 cunoscuți sub denumirea de Forțele Auxiliare. Ambele trupe se întreceau în atrocități, dar Forțele Auxiliare au atras atenția prin atrocitățile lor brutale ce aveau loc îndeosebi asupra publicului nevinovat pe care conducătorii lor le ordonau pentru a atenționa populația să nu le acorde sprijinul rebelilor. Printre acestea, *Sâmbăta sângeroasă*, când a fost ordonată deschiderea focului asupra unei mulțimi ce viziona un meci de fotbal, incident în urma căruia și-au pierdut viața 12 oameni nevinovați și răniți au fost 60 și asta doar pentru a da o lecție serviciului de contrainformații a lui Collins care executase 16 spioni britanici.

Actul Guvernului Irlandei din 1920 a venit ca un răspuns la condamnarea de către opinia publică internațională a masacrului Marii Britanii comis asupra unei demonstrații pașnice de 379 de persoane din Amritsar (India). Acest act urma să stabilească parlamente separate pentru Irlanda de Nord și Irlanda de Sud. Irlanda de Nord a fost gata să accepte, ba chiar a început o serie de pogromuri brutale asupra catolicilor. Pe data de 10 iulie 1921, o mulțime de protestanți a ucis 15 catolici, a rănit 68 și a ars 161 de case aparținând catolicilor; și toate acestea nu erau decât începutul.

Adunarea Irlandeză a refuzat să accepte noua legislație, în schimb a acceptat să înceteze focul, perioadă în care Primul Ministru Britanic, David Lloyd l-a invitat pe de Valera să participe la negocierile în vederea încheierii unui tratat. Dar de Valera i-a numit pe Arthur Griffith și Michael Collins să conducă echipa ce urma să negocieze. Pe scurt Collins și Griffith s-au întors cu un tratat ce urma să fie aprobat de Adunarea Irlandeză.

Acest Tratat diviza Irlanda în două părți:

- 1) Un dominion cu drept de auto-guvernare alcătuit din 26 de state denumit Statul Liber Irlandez pe deplin independent de Anglia;
- 2) O entitate alcătuită din 6 state grupate în jurul Ulsterului, denumit Irlanda de Nord care rămânea parte a Marii Britanii, dar care avea dreptul la un Parlament separat.

Acest Tratat deveni în curând cel mai controversat din istoria Irlandei. Întâi el însemna un

crowd at a football game, killing 12 innocent spectators and wounding other 60.

The enacting of Government of Ireland Act in 1920 came as a response for the British massacre worldwide condemnation of approximately 379 peaceful demonstrators in Amritsar, India. This act was to establish separate parliaments for Northern Ireland and Southern Ireland, each with extensive home rule powers. Northern Ireland was ready to accept the legislation and began a series of brutal pogroms (an organized massacre of helpless people) against Catholics. On July 10, 1921, Protestant crowd killed 15 Catholics, wounded 68 and burned to the ground 161 Catholic homes: all these were only the beginning.

Dail Eireann refused to accept the new legislation, instead he accepted to cease fire, period in which British Prime Minister David Lloyd George invited de Valera to participate in negotiations for a treaty. But de Valera appointed Arthur Griffith and Michael Collins to lead the negotiating team. In short Collins and Griffith returned with a treaty, which was to be subject to the approval of the Dail.

This treaty partitioned Ireland into two entities:

- 1) A twenty-six self-governing dominion called the Irish Free State with full independence from England;
- 2) An entity consisting of six counties carved around Ulster, formally named Northern Ireland, that remained part of Great Britain, but which had the right to have a separate parliament.

The Treaty soon became the most controversial issue in the history of Ireland. First it was a gigantic step forward for the Republicans. The treaty granted the 26 states greater independence than Ireland had enjoyed in over 700 years and also a token of independence.

Nevertheless there were three flaws:

- 1) It excluded six counties in Ulster, thus abandoning the Catholics and nationalists in that region of Ireland.
- 2) It did not establish a truly independent Ireland. It only established a semi-autonomous state in which Britain

urias pas înainte pentru Republicani. Tratatul îi garanta Irlandei o independență mai mare decât se avusese ea vreodată în 700 de ani și totodată o cheazăie pentru independență.

Cu toate acestea avea 3 puncte slabe:

- 1) Exclusea 6 ținuturi din Ulster, abandonându-i astfel pe catolicii și naționaliștii de acolo.
- 2) Nu stabilea de fapt o Irlandă independentă; țara era doar semi-autonomă, iar Marea Britanie îi controla toate porturile în cazuri de urgență.
- 3) Dar ceea ce era cel mai înjositor, era depunerea unui jurământ de credință față de Coroană din partea oficialilor aleși.

Deși Tratatul a fost încheiat pe data de 6 decembrie 1921, abia pe 7 ianuarie 1922 a fost

votat de Dail Eireann cu o majoritate de voturi (67 pentru și 57 împotriva), după care furia se dezlanțui. De Valera preferă să demisioneze decât să servească guvernul provizoriu, considerându-l nelegitim. Fu înlocuit cu Griffith.

Sinn Fein se împărți în două facțiuni. Una care era pro-Tratat condusă de Griffith și Collins și care recunoștea că nu era nici pe departe perfectă, dar era cea mai bună soluție posibilă, o piatră la temelia republicii. Cât despre Irlanda de Nord, Comisia de Frontieră urma să o reducă la o entitate non-viabilă. Ceea ce era însă cel mai important era faptul că facțiunea pro-Tratat era susținută de cetățeni, care se săturaseră de ostilități și care știau că nicio luptă oricât de semnificativă ar fi ea nu ar schimba atitudinea celor din Ulster.

Pentru facțiunea anti-Tratat condusă de de Valera, Brugha și majoritatea din conducerea IRA, era o datorie de onoare să nu accepte mai puțin de o Republică autentică. Pe lângă aceasta, republicanii lui de Valera refuzau să stea în Dail din cauza jurământului de fidelitate față de Marea Britanie.

De partea acestor două facțiuni opuse se aflau unități IRA; cei de partea facțiunii pro-Tratat s-au numit Armata Noului Stat Irlandez Liber, iar cei care erau de partea facțiunii anti-Tratat și-au păstrat denumirea și și-au stabilit cartierul general în clădirea celor patru Tribunale.

Cinci luni mai târziu, au avut loc alegeri, iar facțiunea pro-Tratat au obținut o majoritate

controlled harbors in times of emergency.

- 3) But what was mostly insulting it required an oath of fidelity to the Crown from elected officials.

Though the Treaty was on 6 December 1921 it was only on 7 January 1922 that it passed

the Dail on a close vote though (64-57). But after that rage broke out. De Valera preferred to resign rather than serve the provisional government, considering it illegitimate. He was replaced by Griffith.

Sinn Fein split into two factions. One faction that was **pro-treaty**, led by Griffith and

Collins that acknowledged that the treaty was not by far perfect, but it was the best settlement possible, one stepping stone to a true republic. As for Northern Ireland, the Boundary Commission would reduce it to a non-viable entity. What was most important was that the pro-treaty faction was supported by the citizenry which wanted the hostilities ended and knew that no significant fight would reverse the attitude in Ulster.

The **anti-treaty** faction led by de Valera, Brugha and most of the IRA leadership felt bound by honor not to accept anything less than a genuine republic. Besides this, de Valera's Republicans refused to sit in Dail because of the required oath of fidelity to the British crown.

By the side of these two opposed factions, there were IRA units, some by the side of the pro-treaty faction and they entitled themselves the army of the new Irish Free State and others by the side of the anti-treaty faction that continued to function under the name of IRA, settling headquarters in the Four Courts building.

Five months later, elections were held and the pro-treaty faction received a safe majority (58 to 36). They formed a permanent Irish Free State government, initially lead by Griffith, but because of his death he was replaced by William Cosgrave.

Following these conflict of interest, the Irish Civil War began immediately. Using artillery from Britain and proving authoritarian

comfortabilă de 58 la 36. Ei au format un Guvern Permanent al Statului Irlandez Liber, care era inițial condus de Griffith, dar la moartea acestuia i-a luat locul William Cosgrave.

Ca urmare a acestor conflicte de interese, a izbucnit Războiul Irlandez Civil. Folosind artileria din Marea Britanie și dovedindu-și autoritatea, guvernul Statului Irlandez Liber a bombardat cartierul general al IRA, ucigându-l pe Cathal Brugha. Apoi cu ajutorul Marii Britanii s-au pornit metodic să-i înfrângă pe rebeli.

Războiul Civil a luat sfârșit în mai 1923, iar de Valera ca lider politic al facțiunii anti-Tratat a refuzat să-i dea satisfacția și să se predea oficial guvernului lui Cosgrave. A trimis în schimb un simplu mesaj trupelor IRA.

În 1923 guvernul noului Stat Irlandez Liber era în stare de funcționare. Cosgrave și-a reorganizat suporterii Tratatului într-un nou partid politic, care după fuzionarea cu Cămașile Albastre și-a schimbat denumirea în: Fine Gael. Republicanii anti-Tratat – IRA și aripa sa politică Sinn Fein au lăsat deoparte ostilitățile, dar au continuat să aleagă membrii Sinn Fein care refuzau să depună jurământul. În ciuda dificultăților iscate de guvernarea unui stat a cărei legitimitate era respinsă de opoziție, guvernul Cosgrave a realizat un sistem de guvernare funcțional.

În 1927 de Valera s-a împăcat cu conștiința sa și a depus jurământul de credință. El și susținătorii săi care constituiau aproape o jumătate din facțiunea anti-Tratat s-au depărțit din aceasta, ea funcționând încă sub denumirea de IRA și Sinn Fein. De Valera a format un nou partid politic, numit Fianna Fail și a fost ales în Dail. În 1932 de Valera a devenit Prim Ministru al Statului Liber și totodată cel mai iubit și mai des ales conducător, servind cu totul 21 de ani ca Prim Ministru (cu pauze).

the Free State government bombed IRA headquarters killing Cathal Brugha. Then with help from Britain they methodically set to destroy the rebellious opposition.

The Civil War ended on May 1923 and de Valera as political leader of the anti-treaty faction refused to give the Cosgrave's government the satisfaction of a formal surrender, but he sent a simple message to IRA troops.

Because Michael Collins was killed in the war, it enabled de Valera to become the political leader of the new state and impose his vision on Ireland.

In 1923, the government of the new Irish Free State was in position to function. Cosgrave re-organized his pro-treaty supporters into a new political party Cumann na nGaedheal, which subsequently became Fine Gael (after merging with the quasi-Fascist Blue Shirts). The anti-treaty Republicans –IRA and its political wing Sinn Fein – put armed hostilities behind but continued to elect members Sinn Fein who refused to take oath. Despite the difficulties of governing a state whose legitimacy was rejected by the major opposition party, the Cosgrave government set up a well-functioning administration.

In 1927 de Valera reconciled with his conscience and took the hated oath. He and his supporters constituting almost a half of the anti-treaty faction split from the main body of Republicans, still operating under the name of IRA and Sinn Fein. De Valera formed a new political party, named Fianna Fail and was elected to the Dail. In 1932 De Valera became the Prime Minister of the Free State and the most beloved and enduring elected official, serving as prime minister 21 years in all.

Bibliography:

1. Desmond Jerry, *Desmond's Concise History of Ireland*, online source.,
2. Lyons F.S.L., *Ireland since the Famine*, Fontana Press, London, 1985, pp. 359-559

Bibliography:

3. Desmond Jerry, *Desmond's Concise History of Ireland*, online source.,
4. Lyons F.S.L., *Ireland since the Famine*, Fontana Press, London, 1985, pp. 359-559